

не съ захарь, както у насъ, а съ солъ! Вино има малко, но, вмѣсто него, се пие националното питие *тедъ*.

Животътъ на богатото семейство се отличава сжщественно отъ живота на селянина или бедния гражданинъ. Нито родителитъ, нито децата се заематъ за нѣкаква работа. Едничко тѣхно занятие е ловътъ. Всичко вършатъ слугитъ. Една отъ най-голѣмитъ слабости на богатитъ абисинци е да се заобикалятъ съ много слуги. По улицитъ въ абисинскитъ градове и пѣтица често се срѣщатъ шествия отъ облѣчени съ бѣли шамии (намѣтки) хора съ пушки на рамо и срѣдъ тѣхъ на катъръ господарътъ. Колкото повече слуги има единъ абисинецъ, толкова съ по-голѣмо уважение се отнасятъ къмъ него.

Облѣклото на богати и бедни е еднакво и разликата е само въ чистотата. Мжжетъ носятъ бѣла дреха като риза, превързана на пояса и тѣсни бѣли панталони, платътъ за които се внася отъ Европа. Женитъ носятъ сжщо бѣла дреха, но много по-дълга, набрана и сжщо превързана на пояса. Както мжжетъ, тѣй и женитъ, носятъ върху това облѣкло широка бѣла намѣтка, наречена „шама“. Всички ходятъ гологлави. Едва напоследъкъ почва да се употрѣбява шапка и то само отъ малцина.

Абисинцитъ не могатъ да се похвалятъ съ чистота въ своитъ жилища. Тѣ боледуватъ отъ много болести и се лѣкуватъ съ баяния и други народни лѣкове. Лѣкари има много малко, но и къмъ тѣхъ прибѣгватъ рѣдко. Тѣ не могатъ да се похвалятъ и съ своя характеръ. Тѣ сж крадливи, лъжатъ и се отличаватъ съ голѣмата си леность. Поради плодородието на почвата и много малкитъ си нужди, тѣ работятъ твърде малко, за да си осигурятъ прехраната. Тая тѣхна леность е причина да закѣснѣятъ толкова много въ своето развитие. Тѣ предпочитатъ да стоятъ и да клюкарствуватъ, отколкото да работятъ, за да подобрятъ условията на живота си.